

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Corpora communia, sed non pecunia

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Quid hoc rei est! Fluvium per medium maris labi, in sinum, & velut in amplexus cani istius patris rure, & suam nihilominus undam, colorem, pisces sibi servare! Monstrum hoc aliquis in mari, aliud nos in terrâ miremur. Patrum nostrorum ævo, cum adhuc exstarent veteris vestigia recti, una serè erat & simplex matrimonij ineundi ratio, ut simul cum ipsis nuptijs omnium bonorum societas inter conjuges contracta videretur. Nunc verò mutata tempora, mutati adeo una hominum mores, ut conjugij sacrum in commercium abiisse, & res mancipi facta videatur; quotque hodie matrimonia, totidem sordida serè pactiones, de bonis in communionem non conferendis, interveniant. Quid dicam? Stultè parentes filiam in matrimonium collocant ei, cui dotem dissidunt. Stultè mulier marito ejusmodi se dat, cui sua negat. Vt humida miscentur omnibus partibus, sic inter conjuges nihil separatim, nihil singulare; non corpus, non bona, nec cogitationes quidem, velim.

DE onderzoekers der nature hebben voor een groote vreemdicheydt aenghemerckt sekere reviere midden door de zee vlietende, sonder nochtans haer visch en water mette zee ghemeen te maecken. 'T is (mijns oordeels) immers soo seltsaem datmen hedendaechs, int maecken van houwelijcken, ghemeynschap van lichamen volkomelijck ende sonder teghenspreken toelaet, ghemeynschap van goederen, daerentegen gantsch verwerpt. Ist niet groote dwaelheyt een teere maghet, u eyghen vleesch en bloet, in den schoot van desen of ghenen onbesuylden jonghelinck stechtelijck heen te legghen, om na sijn wel-ghevalen met de selve om te moghen springhen, een hant vol gelts daerenteghen, of so wat eerde kluyten in dier voeghen vast te maken, dat hy daer niet aen en kan? ist niet dullicheydt sijn dochter te betrouwen aen yemant diemen het houwelijcx goet niet betrouwen en der? Seckerlijck de weerdicheydt des houwelijckschen staets, werdt door dese vreemdicheden veel te kort ghedaen: want voorwaer, alster wel sou de gaen, soo behooren de ghehoude niet alleenlijck in lichamen, maer oock in goederen, ja in ghemoederen ende ghedachten ghemeen, en in alle haer deelen immers soo seer vermengt te wesen, ghelijck wijn en water, als het onder den anderen ghegoten is.

Waer twee gheworden zijn tot een,
Maeckt daer ghemoet en goedt ghemeen.

HORAT. SAT. I. LIB. I.

Miraris cum tu argento post omnia ponas
Si tibi non præsto, quem non merearis amorem.

Plutar. in Præcept. Matrim. ex vers. Amiot.

Platoñ écrit que la cite est bien heureuse ou on n'entend pas ces mots,

cela est mien, cela n'est pas mien,
mais ces paroles la doivent bien encore plus estre bannies hors du mariage.

De werelt ghebruyckende, als niet ghebruyckende.

Siet hier een versche beeck die met de soute baren
 Can spelen in het diep, oock sonder eens te paren;
 Siet! hoe het water raect, sy blijft al even soet,
 Sy houdt haer eersten aert te midden inden vloet.
 Het is een groote deught met alle man te leven,
 En aen het los ghevoel sijn herte niet te gheven;
 O die de vverelt schiept, en schiept oock even my,
 Gheeft dat in dese ziel de vverelt niet en zy.

Mediis immixtus in undis.

E*Sse ferunt, medium qui per mare volvitur, amnem,*
Is tamen equorei nil trahit inde salis.
Nos mundi pelagus, nos vastum currimus equor,
Nos tenet in salso Doris amara sinu;
Omne latus ferit unda, furit celer aestus arenis,
Ab! quid agat tantas rivulus inter aquas?
Alme Deus, liceat nulla falsugine tinctis
Reddere corpus humo, reddere corda tibi!

Bien te baigne, mais sans meslange.

LA mer en ce tableau, lecteur, prens pour le monde,
 Et gard toy que son sel jamais ne le confonde
 Avec le fleuve doux de ton esprit Chrestien,
 Dieu donne, que chacun bien donne garde au sien.

MEDIVS